

жены и замазаны съ глинѣ; по врѣмя подкачилъ да си прави кѣшѣ отъ камъне и отъ изсушены гнѣле и най-напокомъ измѣдрилъ да прави кыричи и тиглы отъ прѣстъ па да гы пече въ пещь та съ тѣхъ да си гради. Испрьво му ся велаждало да ѣде сурово жито и да глѣта бобъ съ шьпѣ, а испослѣ му ся видѣло по-добро да го пече и вари. По врѣмя чловѣкъ по-легка-легка достигналъ прѣвъ да тлѣче и маже съ камыкъ о камыкъ жито-то и праха му — брашно-то — да меси съ водѣ та да пече хлѣбъ. Испрьво чловѣкъ ся благодарилъ да си гаси жьдѣж-тѣ съ студѣнѣ водѣ отъ изворѣ, а отпослѣ изнамѣрилъ, че смачкано и исецѣдено гроздіе дава по-сладко и по-угодно питіе.

Кога видѣлъ чловѣкъ, че съ трудъ и съ залѣганіе може по-добрѣ да си посрѣщне и задоволи по-трѣбы-ты, погрыжилъ ся еще и какъ да гы задоволи *по-лесно*, сиречь съ по-малко трудъ да може да ся подряди съ тѣхъ. Испрьво, кога му ся дощяше мясо, той ся мѣчилъ да улови дивечь; испослѣ одному дошло на умъ че всякога, колчимъ му ся пощѣ мясо, не ще ся намѣри готовъ дивечь, а ще трѣбува да иде да го трѣси; за това помыслилъ, че по-лесно бы было да набере на купъ питомны добычета па да гы пасе и котка, та кога му дотрѣбува, да ся храни не само съ мясо-то, а и съ млѣко-то имъ и да ся обличя съ кожи-ты имъ; така чловѣкъ отъ ловець станѣлъ *пастырѣ*. Така ежщо и оня, кой-то работилъ, вѣдилъ и опитомявалъ растенія, опыталъ, че земя-та кога ся копае и рови, ражда много по-добрѣ отъ некопанѣ земя, и намыслилъ, че добытъкъ-тъ кой-то другъ неговъ побратимъ бѣше вече опитомилъ, може да ся впрягне и да ся тури да влѣче остро же-